



EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.2.2013
COM(2013) 71 final

2013/0045 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

**om genomförande av det fördjupade samarbetet på området för skatt på finansiella
transaktioner**

{SWD(2013) 28 final}

{SWD(2013) 29 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Bakgrund och historia

Den senaste tidens globala ekonomiska och finansiella kris har allvarligt påverkat våra ekonomier och våra offentliga finanser. Finanssektorn har spelat en stor roll för uppkomsten av den ekonomiska krisen, medan det är statskassorna och den europeiska allmänheten som har burit kostnaderna för den. Det råder ett stort samförstånd i EU och på internationell nivå om att finanssektorn borde bidra på ett mera rimligt sätt med tanke på de stora kostnaderna för att hantera krisen och den nuvarande underbeskattningen av sektorn. Flera av EU:s medlemsstater har redan vidtagit skiljaktiga åtgärder på området för beskattning av finanssektorn.

Den 28 september 2011 lade kommissionen fram ett förslag till rådets direktiv om ett gemensamt system för en skatt på finansiella transaktioner och om ändring av direktiv 2008/7/EG¹. Den rättsliga grunden för det föreslagna rådsdirektivet var artikel 113 i EUF-fördraget, eftersom kommissionen föreslog bestämmelser för att harmonisera lagstiftningen om beskattning av finansiella transaktioner i den utsträckning som krävs för att säkerställa att den inre marknaden för transaktioner i finansiella instrument fungerar väl och undvika snedvridning av konkurrensen. Denna rättsliga grund kräver enhälligt beslut i rådet i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, efter samråd med Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén.

Förslagets har följande huvudsyften:

- Att harmonisera lagstiftning om indirekt skatt på finansiella transaktioner, vilket krävs för att säkerställa att den inre marknaden för transaktioner i finansiella instrument fungerar väl och för att undvika snedvridning av konkurrensen mellan finansiella instrument, aktörer och marknadsplatser inom Europeiska unionen, och samtidigt
- se till att finansinstituten i rimlig och betydande utsträckning bidrar till att täcka kostnaderna för den aktuella krisen och att det skapas likvärdiga konkurrensvillkor i beskattningshänseende jämfört med andra sektorer², samt
- att det införs lämpliga åtgärder som avskräcker från transaktioner som inte förbättrar finansmarknadernas effektivitet och på så sätt kompletterar de regleringsåtgärder som syftar till att undvika framtida kriser.

Eftersom de flesta av de transaktioner som potentiellt kan beskattas är extremt lätttrörliga är det viktigt att undvika de snedvridningar som skapas genom att varje medlemsstat unilateralt utformar sina egna skatteregler. Det är enbart åtgärder på EU-nivå som gör att man kan undvika en

¹ KOM(2011) 594 slutlig.

² Finansiella institut gynnades, antingen direkt eller indirekt, i stor utsträckning av de räddnings- och garantitransaktioner som (förhands)finansierades av de europeiska skattebetalarna under perioden 2008–2012. Dessa transaktioner har, i kombination med den sviktande ekonomiska aktiviteten till följd av den ökande osäkerheten kring hela det ekonomiska och finansiella systemets stabilitet medfört en försämring av de offentliga finanserna över hela Europa med mer än 20 % av BNP. Dessutom är flertalet finans- och försäkringstjänster undantagna från mervärdesskatteplikt.

uppsplittring av finansmarknaderna mellan olika verksamheter, länder produkter och aktörer och som gör att man kan säkerställa likvärdig behandling av finansinstituten i EU, för att därigenom skapa en väl fungerande inre marknad. Genom att införa ett gemensamt system för skatt på finansiella transaktioner inom hela EU minskar man risken för att en skattemotiverad geografisk utflyttning av verksamhet leder till en snedvridning av konkurrensen på marknaderna. Ett sådant gemensamt system skulle även ge skatteneutralitet om harmoniseringen görs tillräckligt bred och omfattar även mycket lätttrörliga produkter (t.ex. derivat), aktörer och marknadsplatser, vilket i sin tur bidrar till färre fall av dubbelbeskattning och dubbel utebliven beskattning.

Förslaget har således till syfte att harmonisera medlemsstaternas skatter på finansiella transaktioner, vilket kommer att leda till en välfungerande inre marknad. Det anger vidare vilka huvudsakliga inslag som bör ingå i ett gemensamt system för skatt på finansiella transaktioner i EU.

Sedan kommissionens ursprungliga förslag lades fram har en rad händelser visat att det verkligen behövs en harmonisering. Till exempel tillämpar Frankrike en nationell skatt på vissa finansiella transaktioner sedan den 1 augusti 2012 och Spanien, Italien och Portugal har nyligen meddelat att de också kommer att införa en sådan skatt – och alla dessa skatter är olika vad gäller räckvidd, skattesats och teknisk utformning.

Kommissionens ursprungliga förslag fick ett positivt yttrande från Europaparlamentet den 23 maj 2012³ och av Ekonomiska och sociala kommittén den 29 mars 2012⁴. Vidare avgav även Regionkommittén ett positivt yttrande den 15 februari 2012⁵.

Förslaget och varianter av det diskuterades ingående på mötena i rådet, inledningsvis under det polska ordförandeskapet⁶ och därefter, mer intensivt, under det danska ordförandeskapet, men den nödvändiga enhälligheten uppnåddes inte på grund av grundläggande och oöverstigligen meningsskiljaktigheter mellan medlemsstaterna.

Vid rådets möten den 22 juni och 10 juli 2012 konstaterades att det fortfarande förelåg väsentliga åsiktsskillnader när det gäller behovet att upprätta ett gemensamt system för en skatt på finansiella transaktioner på EU-nivå och att principen om harmoniserad skatt på finansiella transaktioner inte skulle kunna få enhälligt stöd i rådet under överskådlig framtid.

Av det ovanstående följer att målen för ett gemensamt system för skatt på finansiella transaktioner, såsom de diskuterats i rådet utifrån kommissionens ursprungliga förslag, inte kan uppnås inom en rimlig tidsperiod av unionen som helhet.

På grundval av en begäran från elva medlemsstater (Belgien, Tyskland, Estland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Österrike, Portugal, Slovenien och Slovakien) lade kommissionen fram ett förslag⁷ för rådet till ett beslut om bemyndigande att inleda ett fördjupat samarbete på området för skatt på finansiella transaktioner.

³ P7_TA-(2012)0217.

⁴ ECO/321 – CESE 818/2012 (EUT C 181, 21.6.2012, s. 55).

⁵ CDR 332/2011 (EUT C 113, 18.4.2012, s. 7).

⁶ En skatt på finansiella transaktioner togs först upp på dagordningen för Ekofinrådets möte den 8 november 2011 och därefter på tre påföljande möten i mars, juni och juli 2012. Under perioden december 2011 till juni 2012 ägnades sju möten i rådets arbetsgrupp för skattefrågor – indirekt beskattning åt detta ämne.

⁷ KOM(2012) 631 slutlig, s. 2.

Alla medlemsstater angav i sin begäran att tillämpningsområdet och syftet för kommissionens lagförslag om upprättande av ett fördjupat samarbete bör grunda sig på kommissionens ursprungliga förslag om en skatt på finansiella transaktioner. De angav vidare att man bör undvika alla åtgärder som leder till skatteundandragande, snedvridningar och överföringar till andra jurisdiktioner.

Detta förslag till direktiv rör upprättandet av ett fördjupat samarbete i samband med en skatt på finansiella transaktioner i enlighet med rådets bemyndigande av den 22 januari 2013, vilket gavs efter det att Europaparlamentets lämnat sitt godkännande den 12 december 2012.

Med hänsyn till att det nu är frågan om att införa ett fördjupat samarbete har det förslag från kommissionen från 2011 som nämns ovan inte längre något syfte och kommissionen avser därför att dra tillbaka det.

I kommissionens förslag till rådets beslut om systemet för Europeiska unionens egna medel av den 29 juni 2011⁸, i dess ändrade lydelse av den 9 november 2011⁹, anges att en del av de intäkter som genereras genom skatten på finansiella transaktioner ska utgöra egna medel till EU:s budget. **Detta innebär att de BNI-baserade egna medlen från de deltagande medlemsstaterna bör minskas i motsvarande grad.**

1.2. Motiv och syfte

Detta förslag har samma allmänna syften som kommissionens ursprungliga förslag från 2011. Den senaste tidens globala ekonomiska och finansiella kris har allvarligt påverkat både ekonomierna och de offentliga finanserna i EU. Finanssektorn har väsentligen bidragit till den ekonomiska krisen, medan staterna och den europeiska allmänheten har burit kostnaderna. Trots att den finansiella sektorn består av många olika typer av marknadsaktörer har den i sin helhet uppvisat en hög lönsamhet under de gångna två decennierna, vilket delvis kan antas vara resultatet av ett (underförstått eller klart uttalat) säkerhetsnät som staterna tillhandahållit, i förening med den finansiella regleringen och undantag från mervärdesskatt.

Under dessa omständigheter började vissa medlemsstater att införa kompletterande former av beskattning av den finansiella sektorn, medan andra medlemsstater redan hade infört särskilda skatteordningar för finansiella transaktioner. Den nuvarande situationen medför följande oönskade effekter:

- En fragmentering av den skattemässiga behandlingen på den inre marknaden för finansiella tjänster – på grund av det ökande antalet osamordnade nationella skatteåtgärder som håller på att införas - med medföljande risker för snedvridning av konkurrensen mellan finansiella instrument, aktörer och marknadsplatser över hela Europeiska unionen samt för dubbelbeskattning eller dubbelt utebliven beskattning.
- Finansinstituten bidrar inte i rimlig och betydande utsträckning till att täcka kostnaderna för den aktuella krisen och man har inte likvärdiga konkurrensvillkor i beskattningshänseende jämfört med andra sektorer.

⁸ KOM(2011) 510 slutlig.
http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwkl420/proposal_council_own_resources_en.pdf

⁹ KOM(2011) 739 slutlig.
http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwkl420/COM_2011_0739_EN.pdf

- Skattepolitiken bidrar inte till att avskräcka från transaktioner som inte leder till mer välfungerande finansiella marknader, vilka kanske enbart avleder resurser från den icke-finansiella sektorn av ekonomin till finansiella institut och därigenom utlöser överinvesteringar i aktiviteter som inte skapar ökad välfärd. Den bidrar inte heller till att komplettera de reglerings- och tillsynsåtgärder som nu vidtas för att hindra framtida kriser inom finanssektorn.

Om tillräckligt många medlemsstater inför ett gemensamt system för skatt på finansiella transaktioner skulle detta leda till att man omedelbart fick påtagliga förbättringar vad gäller alla dessa tre punkter med avseende på finansiella transaktioner som omfattas av ett fördjupat samarbete. Vad gäller dessa punkter skulle de deltagande medlemsstaternas ställning förbättras vad beträffar utflyttningsrisker, skatteintäkter, de finansiella marknadernas effektivitet och undvikande av dubbelbeskattning eller utebliven beskattning.

I beslutet om att bemyndiga inledandet av ett fördjupat samarbete konstaterades det att alla villkor i fördraget för ett sådant samarbete är uppfyllda och att de icke deltagande medlemsstaternas befogenheter, rättigheter och skyldigheter respekteras. I detta förslag anges således innehållet i det samarbete som bemyndigats, i överensstämmelse med fördragets bestämmelser.

1.3. Allmän metod och samband med kommissionens ursprungliga förslag

Detta förslag grundar sig på kommissionens ursprungliga förslag från 2011 på så sätt att det respekterar alla dess grundläggande principer. Några anpassningar har emellertid gjorts:

- För att ta hänsyn till den nya dimensionen med ett fördjupat samarbete: Detta innebär framförallt att skatten på finansiella transaktioner endast ska vara tillämplig i de deltagande medlemsstaterna, att de transaktioner som genomförs inom en deltagande medlemsstat som skulle beskattats enligt det ursprungliga förslaget fortfarande är beskattningsbara och att rådets direktiv 2008/7/EG av den 12 februari 2008 om indirekta skatter på kapitalanskaffning¹⁰, i motsats till vad som föreslagits i det ursprungliga beslutet, kvarstår i oförändrad form.
- Vissa av de föreslagna bestämmelserna har anpassats av tydlighetsskäl.
- För att ytterligare skärpa skattens förmåga att hindra skatteflykt: Detta uppnås genom att man inför bestämmelser om att hemvistprincipen, vilken kvarstår som huvudprincip, även kan kompletteras med emissionsprincipen. Denna komplettering är ett resultat av några av de berörda medlemsstaterna i sin begäran angivit att man bör undvika alla åtgärder som leder till skatteundandragande, snedvridningar och överföringar till andra jurisdiktioner. Genom att man kompletterar hemvistprincipen med delar av emissionsprincipen kommer det att bli mindre förmånligt att flytta ut verksamhet och inrättningar utanför det område där skatten på finansiella transaktioner är tillämplig, eftersom handeln med finansiella instrument som är beskattningsbara enligt den sistnämnda principen och som emitterats i det område där skatten på finansiella transaktioner är tillämplig ändå kommer att vara beskattningsbar.

¹⁰ EUT L 46, 21.2.2008, s. 11.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

2.1. Externa samråd och extern experthjälp

Detta förslag har utformats mot bakgrund av många olika synpunkter från externt håll. Dessa synpunkter har mottagits i samband med ett offentligt samråd om beskattning av finanssektorn, genom riktade samråd med medlemsstaterna, experter och intressenterna inom finanssektorn och genom tre olika externt genomförda studier som beställts för den konsekvensbedömning som åtföljde det ursprungliga förslaget. Resultaten av samrådsprocessen och synpunkterna från externt håll återges i denna konsekvensbedömning.

Det aktuella förslaget skiljer sig inte nämnvärt från det förslag som kommissionen lade fram i september 2011 och det har även behållit de lösningar som togs fram för ett gemensamt system för skatt på finansiella transaktioner inom ramen för ett fördjupat samarbete (t.ex. vad gäller skattens tillämpningsområde, etableringsort för det finansinstitut som är involverat i en transaktion som anknytningskriterium, beskattningsunderlag, skattesats och vilken person som ska betala skatten till skattemyndigheten). Kommissionen har därför inte inlett något nytt samråd.

Kommissionen har dock haft nytta av de samråd som ägt rum med alla berörda parter under det senaste året, t.ex. medlemsstater, Europaparlamentet, nationella parlament, företrädare för finansindustrin både inom och utanför Europeiska unionen, den akademiska världen och icke-statliga organisationer, samt av resultaten av särskilda externa studier som publicerats efter det att kommissionen lagt fram sitt ursprungliga förslag om ett gemensamt system för skatt på finansiella transaktioner i hela EU.

Kommissionens företrädare deltog i många offentliga evenemang både inom och utanför Europa som behandlade frågan om inrättandet av ett gemensamt system för skatt på finansiella transaktioner. Den förde även en aktiv dialog med de nationella parlament (och deras relevanta utskott) som önskade diskutera kommissionens ursprungliga förslag.

2.2. Konsekvensbedömning

Kommissionens avdelningar har genomfört en konsekvensbedömning, vilken åtföljde det ursprungliga förslaget som antogs den 28 september 2011. Ytterligare tekniska analyser av detta förslag finns att tillgå på kommissionens webbplats¹¹. Såsom begärts av de medlemsstater som ansökt om bemyndigande att inleda ett fördjupat samarbete grundar sig tillämpningsområdet och syftet för detta förslag på kommissionens ursprungliga förslag. Följaktligen har man inte ändrat på den grundläggande strukturen i det sistnämnda förslaget och en ny konsekvensbedömning som täcker samma område har därmed inte heller ansetts vara nödvändig.

Medlemsstaterna har dock tagit ställning till olika alternativ som utvecklats inom ramen för kommissionens ursprungliga förslag. Detta nya förslag ska dessutom genomföras genom ett fördjupat samarbete i motsats till det ursprungliga förslaget som var avsett att tillämpas av alla medlemsstater. Medlemsstaterna har önskat få veta mer om de specifika mekanismer som skulle kunna komma att användas i detta sammanhang och om de huvudsakliga effekterna av dessa. Av denna anledning har kommissionens avdelningar analyserat dessa alternativ och deras verkningar

¹¹ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/other_taxes/financial_sector/index_en.htm.

närmare. Dessa analyser utgör ett komplement till slutsatserna i den konsekvensbedömning som åtföljde det ursprungliga förslaget från 2011 samt tjänar vid behov även som en översyn av dessa.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1. Rättslig grund

Genom rådets beslut 2013/52/EU av den 22 januari 2013 om bemyndigande att inleda ett fördjupat samarbete på området för skatt på finansiella transaktioner¹² bemyndigas de medlemsstater som anges i artikel 1 att upprätta ett fördjupat samarbete sinsemellan när det gäller att skapa ett gemensamt system för skatt på finansiella transaktioner.

Den relevanta rättsliga grunden för det föreslagna direktivet är artikel 113 i EUF-fördraget. Förslaget syftar till att harmonisera lagstiftningen om indirekta skatter på finansiella transaktioner, vilket krävs för att den inre marknaden ska fungera väl och för att undvika snedvridning av konkurrensen. Även de icke deltagande medlemsstaternas finansinstitut kommer att ha nytta av det fördjupade samarbetet, eftersom de endast behöver hantera ett enda gemensamt system för skatt på finansiella transaktioner som gäller för de deltagande medlemsstaterna och inte en hel rad olika system.

3.2. Subsidiaritet och proportionalitet

Det behövs en harmonisering av lagstiftningen rörande beskattningen av finansiella transaktioner för att den inre marknaden ska kunna fungera väl och för att man ska kunna undvika en snedvridning av konkurrensen. Även om denna harmonisering endast avser de deltagande medlemsstaterna krävs det en rättsakt på unionsnivå, dvs. det behövs en enhetlig utformning på EU-nivå av huvudinslagen i en skatt på finansiella transaktioner. Det krävs gemensamma regler för att man ska undvika omotiverad utflyttning av transaktioner och marknadsaktörer och substitution av finansiella instrument.

På samma sätt skulle en enhetlig utformning på EU-nivå på ett avgörande sätt kunna minska den nuvarande fragmenteringen av den inre marknaden, däribland i fråga om de olika produkter inom finanssektorn som ofta är nära substitut för varandra. Om en skatt på finansiella transaktioner inte är harmoniserad medför detta skattearbitrage och potentiellt dubbelbeskattning eller utebliven beskattning. Detta hindrar inte bara att finansiella transaktioner utförs under likvärdiga förutsättningar, utan påverkar även medlemsstaternas inkomster. Det medför dessutom att finanssektorn får merkostnader på grund av att reglerna skiljer sig åt mellan de olika skattesystemen. Dessa slutsatser gäller även vid ett fördjupat samarbete, trots att ett sådant samarbete ger en mer begränsad geografisk räckvidd än en liknande ordning som omfattar samtliga 27 medlemsstater.

Detta förslag är således inriktat på att utforma en gemensam struktur för skatten och gemensamma bestämmelser om utkrävbarhet. Förslaget ger således medlemsstaterna tillräckligt med handlingsutrymme när det gäller att fastställa de faktiska skattesatserna över minimiskattesatserna. Däremot föreslås det att kommissionen ska tilldelas delegerade befogenheter när det gäller att fastställa både skyldigheterna med avseende på registrering, redovisning och rapportering samt övriga skyldigheter som ska garantera att skatten på finansiella transaktioner verkligen betalas in till

¹² EUT L 22, 25.1.2013, s. 11.

skattemyndigheterna. Dessutom föreslås det kommissionen ska tilldelas delegerade genomförandebefogenheter när det gäller enhetliga metoder för uppbörd av skatten på finansiella transaktioner.

En gemensam ram för en skatt på finansiella transaktioner är således förenlig med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. Målet med detta förslag kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och uppnås därför bättre på unionsnivå, och om nödvändigt genom ett fördjupat samarbete, eftersom målet är att se till att den inre marknaden fungerar väl.

Den harmonisering som föreslås i form av ett direktiv (snarare än en förordning) går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen, dvs. först och främst att få en väl fungerande inre marknad. Förslaget är således förenligt med proportionalitetsprincipen.

3.3. Närmare redogörelse för förslaget

3.3.1. Kapitel I (Syfte och definitioner)

I detta kapitel fastställs syftet med det föreslagna direktivet om genomförande av det fördjupade samarbetet på området för skatt på finansiella transaktioner. I detta kapitel fastställs dessutom definitionerna för de viktigaste termerna i förslaget.

3.3.2. Kapitel II (Tillämpningsområde för det gemensamma systemet för skatt på finansiella transaktioner)

I detta kapitel fastställs den grundläggande ramen för det föreslagna gemensamma systemet för en skatt på finansiella transaktioner inom ramen för ett fördjupat samarbete. Det är transaktionernas bruttovärde som ska beskattas, före eventuell nettnig.

Skattens tillämpningsområde är brett i det att den avser att täcka transaktioner avseende alla typer av finansiella instrument, eftersom dessa ofta är nära substitut för varandra. I tillämpningsområdet ingår således instrument som är överlåtbara på kapitalmarknaden, penningmarknadsinstrument (med undantag för betalningsmedel), andelar eller aktier i företag för kollektiva investeringar (vilket inkluderar fondföretag och alternativa investeringsfonder)¹³ och derivatkontrakt. Tillämpningsområdet är inte begränsat till handel på organiserade marknader, t.ex. reglerade marknader eller multilaterala handelsplattformar eller systematisk internhandlare, utan täcker även annan typ av handel, däribland OTC-handel. Tillämpningsområdet är inte heller begränsat till överföring av ägande utan täcker snarare det åtagande som en aktör gör, vilket avspeglar huruvida det berörda finansinstitutet övertar den risk som är knuten till ett visst finansiellt instrument ("köp och försäljning").

¹³ Hänvisning görs till definitionen av finansiella instrument i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1). Denna definition täcker andelar i företag för kollektiva investeringar. Följaktligen utgör aktier och andelar i företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2009/65/EG (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32) och alternativa investeringsfonder (AIF-fonder) enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1) finansiella instrument.

När sådana finansiella instrument vars köp och försäljning ska beskattas är föremål för en överföring mellan olika företag i en koncern ska denna överföring beskattas även om den kanske inte utgör ett köp eller en försäljning.

Utväxling av finansiella instrument, repor, omvända repor, avtal om utlåning av värdepapper och avtal om inlåning av värdepapper omfattas uttryckligen av skatten. I syfte att undvika kringgående av skatt anses en utväxling av finansiella instrument ge upphov till två transaktioner. Å andra sidan gäller att en repa, omvänd repa, ett avtal om utlåning av värdepapper och ett avtal om inlåning av värdepapper gör att ett finansiellt instrument ställs till en given persons förfogande under en bestämd tidsperiod. Alla sådana avtal bör därför anses utgöra en enda finansiell transaktion.

För att undvika skatteflykt bör dessutom varje väsentlig ändring av en beskattningsbar finansiell transaktion anses ge upphov till en ny finansiell transaktion av samma slag som den ursprungliga transaktionen. Det föreslås att man lägger till en icke uttömmande förteckning över vad som kan anses utgöra en väsentlig ändring.

När ett derivatkontrakt medför tillhandahållande av ett finansiellt instrument ska dessutom utöver det beskattningsbara derivatkontraktet även tillhandahållandet av det finansiella instrumentet beskattas, förutsatt att alla övriga villkor för beskattning är uppfyllda.

Vad gäller finansiella instrument som kan bli föremål för en beskattningsbar finansiell transaktion finns det en tydlig, bred och godkänd uppsättning definitioner i det relevanta regelverket på EU-nivå¹⁴. Av definitionerna framgår att avistatransaktioner på valutamarknaden inte utgör beskattningsbara finansiella transaktioner, medan derivatkontrakt på valutamarknaden är beskattningsbara. Derivatkontrakt avseende råvaror omfattas också, medan konkreta råvarutransaktioner inte omfattas.

Strukturerade produkter, dvs. omsättningsbara värdepapper eller andra finansiella instrument som erbjuds genom värdepapperisering kan också bli föremål för en beskattningsbar finansiell transaktion. Sådana produkter är jämförbara med alla andra finansiella instrument och måste följaktligen ingå i begreppet finansiellt instrument som det används i detta förslag. Om dessa produkter inte skulle omfattas av skatten på finansiella transaktioner, skapas möjligheter till skatteflykt. Denna kategori av produkter innefattar särskilt vissa obligationer, warranter och certifikat samt värdepapperisering på bankområdet, som vanligtvis överförs till marknaden en stor del av den kreditrisk som är knuten till tillgångar som hypotek eller andra lån, samt värdepapperisering på försäkringsområdet, som avser överföring av andra typer av risker, exempelvis teckningsrisk.

Skattens tillämpningsområde inriktas emellertid på finansiella transaktioner som utförs av finansinstitut som agerar som en part i en finansiell transaktion, antingen för egen räkning eller för andra personers räkning eller som agerar i namn av en part i transaktionen. Härigenom säkerställs att skatten på finansiella transaktioner tillämpas på ett heltäckande sätt. I praktiken syns en finansiell transaktion vanligtvis genom respektive poster i bokföringen. Införandet av en skatt på finansiella transaktioner bör inte inverka negativt på finansinstitutens refinansieringsmöjligheter, på penningpolitiken i allmänhet eller på statsskuldförvaltningen. Följaktligen bör transaktioner med Europeiska centralbanken, Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten, Europeiska stabilitetsmekanismen, Europeiska unionen när den utövar sin funktion att förvalta sina tillgångar,

¹⁴ Se särskilt direktiv 2004/39/EG (se föregående fotnot).

sina betalningsbalanslån och liknande, samt medlemsstaternas centralbanker undantas från direktivets tillämpningsområde.

Bestämmelserna i rådets direktiv 2008/7/EG kommer att fortsätta att vara fullt tillämpliga. Artikel 5.1 e och 5.2 i det direktivet är relevant för det område som täcks av detta direktiv och förbjuder införandet av varje form av skatt på de transaktioner som anges där, med förbehåll för artikel 6.1 a i samma direktiv. I den utsträckning som direktiv 2008/7/EG således förbjuder eller skulle kunna förbjuda införandet av skatt på vissa transaktioner, särskilt transaktioner som utförs inom ramen för ombildningar eller emissioner av värdepapper i enlighet med definitionen i detta direktiv, ska dessa transaktioner inte omfattas av skatten på finansiella transaktioner. Syftet är att undvika alla eventuella konflikter med direktiv 2008/7/EG utan att man för den skull ska behöva fastställa de exakta gränserna för de skyldigheter som följer av det direktivet. Bortsett från i vilken utsträckning direktiv 2008/7/EG förbjuder beskattning av emissioner av aktier och andelar i företag för kollektiva investeringar krävs det dessutom av skatteneutralitetsskäl att dessa företags emissioner behandlas lika. Inlösen av de aktier och andelar som emitterats utgör emellertid inte en primärmarknadstransaktion och är således beskattningsbar.

Utöver det faktum att primärmarknader utesluts enligt ovan kommer flertalet vardagliga finansiella verksamheter av betydelse för privatpersoner och företag inte att ingå i tillämpningsområdet för en skatt på finansiella transaktioner. Detta gäller ingående av försäkringskontrakt, hypotekslån, konsumentkrediter, företagslån, betalningstjänster osv. (även om efterföljande handel med dessa via strukturerade produkter ska beskattas). Avistatransaktioner på valutamarknaden ingår inte heller i tillämpningsområdet för skatten, vilket innebär att den fria rörligheten för kapital inte rörs. Derivatkontrakt baserade på valutatransaktioner ska dock beskattas, eftersom de inte utgör valutatransaktioner i sig.

Definitionen av finansinstitut är bred och innefattar huvudsakligen värdepappersföretag, organiserade marknader, kreditinstitut, försäkrings- och återförsäkringsföretag, företag för kollektiva investeringar och deras förvaltningsinstitut, pensionsfonder och deras förvaltningsinstitut, holdingbolag, företag som bedriver finansiell leasing och specialföretag, och när det är möjligt hänvisas det till definitioner i den relevanta EU-lagstiftning som antagits i regleringssyfte. Dessutom bör även andra företag, institutioner, organ och personer som utför viss finansiell verksamhet med ett betydande genomsnittligt årsvärde på de finansiella transaktionerna anses vara finansinstitut. I detta förslag sätts tröskeln till 50 % av den genomsnittliga nettoårsomsättningen för den berörda enheten.

Direktivet fastställer även de tekniska detaljerna för beräkningen av värdet på de finansiella transaktionerna och de genomsnittliga värdena när det gäller de enheter som anses vara finansinstitut på grundval av värdet av deras finansiella transaktioner. Det fastställer även vad som gäller i situationer där en sådan enhet inte längre uppfyller villkoren för att räknas som ett finansinstitut.

Centrala motparter, värdepapperscentraler, internationella värdepapperscentraler och de offentliga organ hos medlemsstaterna som tilldelats uppgiften att förvalta statsskulden anses inte vara finansinstitut när de utövar sina funktioner, förutsatt att de själva inte deltar i handelsverksamhet. Dessa aktörer är även nödvändiga för att finansmarknaderna ska fungera på ett effektivt och transparent sätt och för att statskulderna ska förvaltas väl. På grund av att de har en central roll bör de dock fortsätta att ha vissa skyldigheter när det gäller att säkerställa att skatten betalas in till skattemyndigheterna och vad gäller betalningskontroll.

Skattens territoriella räckvidd och de deltagande medlemsstaternas beskattningsrätter fastställs på grundval av de regler som anges i artikel 4. Denna artikel behandlar begreppet "etablering". I huvudsak gäller hemvistprincipen, vilken dessutom kompletteras med vissa delar av emissionsprincipen, främst i syfte att hindra utflyttning (denna aspekt beskrivs mer ingående nedan).

För att en finansiell transaktion ska vara beskattningsbar i de deltagande medlemsstaterna ska en av parterna i transaktionen vara etablerad på en deltagande medlemsstats territorium i enlighet med kriterierna i artikel 4. Beskattning kommer att ske i den deltagande medlemsstat på vars territorium finansinstitutets driftsställe är beläget, om finansinstitutet är part i transaktionen och agerar antingen för egen räkning eller för en annan persons räkning eller agerar i namn av en part i transaktionen.

Om dessa driftsställen för de olika finansinstitut som är parter i en transaktion eller agerar i namn av en sådan part är belägna på olika deltagande medlemsstaters territorier, i enlighet med villkoren i artikel 4, kommer dessa olika medlemsstater att vara behöriga att beskatta transaktionen med den skattesats som de har fastställt i enlighet med detta förslag. Om driftsstället i fråga är beläget på en icke deltagande medlemsstats territorium ska transaktionen inte vara beskattningsbar i någon deltagande medlemsstat, såvida inte en av parterna är etablerad i en deltagande medlemsstat. I ett sådant fall ska det finansinstitut som inte är etablerat i en deltagande medlemsstat också anses vara etablerat i den deltagande medlemsstaten och transaktionen blir därmed också beskattningsbar där.

En särskild ändring som beror på att det fördjupade samarbetet rör det som var artikel 3.1 a i det ursprungliga förslaget. I det förslaget avsåg alla hänvisningar till ett finansinstitut som "auktoriserats" av en medlemsstat huvudkontorsauktoriseringer och auktoriseringar från den berörda medlemsstaten för transaktioner som utförs av ett finansinstitut i tredjeland som inte är fysiskt närvarande på den medlemsstatens territorium. I den tidigare utformningen kunde transaktionerna, i vissa fall, täckas av ett pass som föreskrivs i EU-lagstiftningen. Den enda auktorisation som då behövs är den som beviljats finansinstitutets huvudkontor. Vid ett fördjupat samarbete kan en ny situation uppstå, nämligen att finansinstitut som har sitt huvudkontor i en icke deltagande medlemsstat driver verksamhet på grundval av ett "pass" inom det område där skatten på finansiella transaktioner är tillämplig (se artikel 31 i direktiv 2004/39/EG). En sådan situation bör likställas med fallet där ett finansinstitut i tredjeland driver verksamhet på grundval av en särskild auktorisation som utfärdats av den medlemsstat som berörs av transaktionen.

Genom att hemvistprincipen kompletterats med delar av emissionsprincipen kommer systemet att bättre kunna förhindra utflyttning. Genom att man kompletterar hemvistprincipen med delar av emissionsprincipen kommer det att bli mindre förmånligt att flytta ut verksamhet och inrättningar utanför det område där skatten på finansiella transaktioner är tillämplig, eftersom handeln med finansiella instrument som är beskattningsbara enligt den sistnämnda principen och som emitterats i det område där skatten på finansiella transaktioner är tillämplig ändå kommer att vara beskattningsbar. Detta gäller när ingen av parterna i transaktionen skulle kunna anses vara etablerad i en deltagande medlemsstat enligt de villkor som anges i kommissionens ursprungliga förslag, men handlar med finansiella instrument som är emitterade i den medlemsstaten. Detta berör huvudsakligen aktier, obligationer och liknande instrument, penningmarknadsinstrument, strukturerade produkter, andelar eller aktier i företag för kollektiva investeringar och derivatinstrument som handlas på organiserade handelsplatser eller handelsplattformar. När det gäller emissionsprincipen, som även ligger till grund för vissa nationella avgifter för den finansiella sektorn, anses transaktionen ha anknytning till den deltagande medlemsstat där emittenten är etablerad. De personer som deltar i en sådan transaktion anses vara etablerade i den medlemsstaten på grund av denna anknytning och de berörda finansinstitutet måste betala skatt på finansiella transaktioner i denna medlemsstat.

Alla ovanstående kriterier är underställda en allmän regel som rör fall där en person som är skyldig att betala skatt på finansiella transaktioner kan visa att det inte finns någon koppling mellan transaktionens ekonomiska substans och en deltagande medlemsstats territorium. I detta fall anses finansinstitutet eller någon annan person inte vara etablerad i en deltagande medlemsstat.

Tack vare de anknytningsfaktorer som valts och den allmänna regeln har man säkerställt att beskattning endast kan ske om det finns tillräcklig anknytning mellan transaktionen och det territorium där skatten på finansiella transaktioner är tillämplig. Precis som i gällande EU-lagstiftning på området indirekta skatter, respekteras territorialitetsprincipen fullt ut.

3.3.3. Kapitel III (Utkrävbarhet, beskattningsunderlag och skattesatser)

Tidpunkten för utkrävbarhet anges som den tidpunkt då den finansiella transaktionen äger rum. En annullering i efterhand kan inte betraktas som ett skäl till att skatten inte ska utkrävas, utom när det rör sig om misstag.

Eftersom transaktioner som rör derivat är av en annan karaktär och har andra kännetecken än transaktioner som rör andra finansiella instrument än derivat bör dessa olika typer av transaktioner ha olika beskattningsunderlag.

För köp och försäljning av vissa finansiella instrument (andra än derivat) fastställs vanligtvis ett pris eller någon annan typ av ersättning. Logiskt sett bör detta pris eller denna ersättning utgöra beskattningsunderlag. För att undvika marknadssnedvridningar krävs emellertid särskilda regler i de fall ersättningen är lägre än marknadspriset eller när transaktioner äger rum mellan företag i en koncern och inte utgör ett "köp" eller en "försäljning". I dessa fall ska beskattningsunderlaget utgöras av ett marknadspris fastställt på normala marknadsmässiga villkor (enligt armlängdsprincipen) vid tidpunkten för skattens utkrävbarhet. Detta slags transaktioner mellan företag i en koncern kan mycket väl utgöras av transaktioner utan ersättning, under det att transaktioner med ersättning utgör ett "köp" eller en "försäljning".

När det gäller köp/försäljning, överföring, utväxling, ingående av derivatkontrakt och väsentliga ändringar av ett sådant, ska beskattningsunderlaget utgöras av det nominella belopp som anges i derivatkontraktet vid tidpunkten för köpet/försäljningen, överföringen, utväxlingen eller ingåendet av kontraktet, alternativt när det skedde en väsentlig ändring. Detta möjliggör en okomplicerad och enkel tillämpning av skatten på derivatkontrakt samtidigt som efterlevnadskostnaderna och de administrativa kostnaderna blir låga. Detta tillvägagångssätt gör det också svårare att på ett konstlat sätt minska skattebördan genom kreativa utformningar av derivatkontrakt, eftersom det inte skulle finnas något skatteincitament för att exempelvis ingå en överenskommelse om enbart olikheter i priser eller värden. Det medför även beskattning vid tidpunkten för köpet/försäljningen, överföringen, ingåendet eller den väsentliga ändringen av kontraktet i stället för att beskatta kassaflöden vid olika tidpunkter under kontraktets löptid. Den skattesats som ska användas i detta fall bör vara tämligen låg så att skattebördan inte blir orimlig.

Det kan krävas särskilda bestämmelser i de deltagande medlemsstaterna för att förebygga skattebedrägeri, skatteundandragande eller missbruk (se även avsnitt 3.3.4). Detta gäller exempelvis när det nominella beloppet har delats upp på ett konstlat sätt: det nominella beloppet för en swap kan t.ex. ha dividerats med en godtyckligt stor faktor och samtliga betalningar multipliceras då med samma faktor. Detta medför att instrumentets kassaflöden är oförändrade medan beskattningsunderlagets storlek sänks på ett godtyckligt sätt.

Det krävs särskilda bestämmelser för att fastställa beskattningsunderlaget för transaktioner när underlaget eller delar av underlaget uttrycks i en annan valuta än den deltagande taxeringsmedlemsstatens valuta.

Transaktioner som rör derivat är av en annan karaktär än transaktioner som rör andra finansiella instrument än derivat. Marknaderna kommer sannolikt också att reagera olika på en skatt på finansiella transaktioner avseende dessa två olika kategorier. Av dessa skäl och för att beskattningen ska utjämnas så brett som möjligt bör olika skattesatser gälla för dessa två kategorier av transaktioner.

Vid fastställandet av skattesatser bör man också beakta skillnader mellan metoderna för att fastställa beskattningsunderlag.

Minimiskattesatserna (ovanför vilka medlemsstaterna ges handlingsutrymme) föreslås allmänt fastställas till en nivå som är tillräckligt hög för att detta direktivs harmoniseringssyfte ska uppnås. Samtidigt sätts de föreslagna skattesatserna tillräckligt lågt för att minimera riskerna för utflyttning.

3.3.4. Kapitel IV (Betalning av skatten, med betalningen sammanhängande skyldigheter samt förebyggande av skatteundandragande, skatteflykt och missbruk)

I detta förslag fastställs skattens tillämpningsområde på grundval av finansiella transaktioner i vilka ett på den berörda deltagande medlemsstatens territorium etablerat finansinstitut är part (agerande antingen för egen räkning eller för en annan persons räkning) eller transaktioner där institutet agerar i en parts namn. Det stora flertalet av transaktionerna på finansmarknaderna utförs av finansinstitut och en skatt på finansiella transaktioner bör inriktas på finanssektorn i sig snarare än privatpersoner. Dessa institut bör således ansvara för betalning av skatten till skattemyndigheterna i de deltagande medlemsstater där dessa finansinstitut anses vara etablerade. När ett finansinstitut agerar i namn av ett annat finansinstitut eller för dess räkning ska enbart detta andra finansinstitut vara betalningsskyldigt för skatten så att man undviker att skatt som tas ut i flera led.

Det föreslås också att man så långt det är möjligt ska säkerställa att skatten verkligen betalas. Enligt villkoren i detta förslag bör därför, om den skatt som ska betalas till följd av en transaktion inte har betalats i tid, varje part i den transaktionen vara solidariskt ansvarig för betalning av skatten. De deltagande medlemsstaterna bör dessutom kunna ange att andra personer är solidariskt ansvariga för betalning av skatten, även i de fall huvudkontoret för en part i transaktionen är beläget utanför de deltagande medlemsstaternas territorium.

I förslaget föreskrivs också tidsgränser för inbetalning av skatten på de konton som de deltagande medlemsstaterna fastställt. De flesta finansiella transaktioner utförs på elektronisk väg. I dessa fall bör skatten betalas omedelbart vid tidpunkten för utkrävbarhet. I andra fall bör skatten betalas inom en period som är tillräckligt lång för att medge manuell bearbetning av betalningen, samtidigt som man undviker att det berörda finansinstitutet får omotiverade likviditetsfördelar. I detta hänseende kan en period om tre arbetsdagar från tidpunkten för utkrävbarhet anses som lämplig.

De deltagande medlemsstaterna bör vara skyldiga att vidta lämpliga åtgärder i fråga om registrering, redovisning och rapportering och att fullgöra andra förpliktelser för att säkerställa att skatten tas ut korrekt och i rätt tid och att den verkligen betalas till skattemyndigheterna. I detta hänseende föreslås det att kommissionen ska bemyndigas att fastställa ytterligare detaljer. Detta är nödvändigt för att säkerställa harmoniserade åtgärder som minskar kostnaderna för att efterleva reglerna och för att vid behov möjliggöra snabba tekniska anpassningar. I detta sammanhang bör de deltagande medlemsstaterna dra fördel av befintlig och framtida EU-lagstiftning om finansmarknaderna, vilken

innehåller skyldigheter i fråga om rapportering och bevarande av uppgifter när det gäller finansiella transaktioner.

Enligt det föreslagna direktivet skulle medlemsstaterna också vara skyldiga att vidta åtgärder för att förhindra bedrägerier och skatteundandragande.

För att hantera risken för missbruk som skulle kunna äventyra det gemensamma systemets funktion, förslås det att ett antal detaljer fastställs i direktivet. Således innehåller förslaget en allmän regel för att motverka missbruk, som bygger på den liknande bestämmelsen i kommissionens rekommendation av den 6 december 2012 om aggressiv skatteplanering¹⁵, samt en bestämmelse som bygger på samma principer men som hanterar de särskilda problemen i samband med depåbevis och liknande säkerheter.

För att undvika komplikationer i skatteuppbörden till följd av olika uppbördsmetoder, och påföljande onödiga kostnader för att efterleva reglerna, bör de metoder som de deltagande medlemsstaterna tillämpar för uppbörd av skatten vara enhetliga i den omfattning som krävs för dessa ändamål. Sådana enhetliga metoder skulle också bidra till att alla skattebetalare behandlas lika. Enligt det föreslagna direktivet ska därför kommissionen bemyndigas att anta genomförandeåtgärder i detta syfte.

För att förenkla förvaltningen av skatten skulle de deltagande medlemsstaterna kunna införa nationella (allmänt tillgängliga) register för de enheter som ska betala skatten. I praktiken skulle de kunna använda befintlig kodifiering, t.ex. företagsidentifieringskoderna (BIC/ISO 9362) för både finansinstitut och andra institutioner, koden för klassificering av finansiella instrument (CFI/ISO 10962) för finansiella instrument och ID-koden för marknader (MIC/ISO 10383) för de olika marknaderna.

Utöver diskussionerna om fastställandet av enhetliga uppbördsmetoder i den berörda kommittén skulle kommissionen kunna organisera regelbundna expertmöten för att med de deltagande medlemsstaterna diskutera hur direktivet fungerar när det väl har antagits, särskilt sätt att säkerställa korrekt betalning av skatten och kontroll av betalningen, samt frågor som rör förebyggande av skatteundandragande, skatteflykt och missbruk.

I utkastet till direktiv behandlas inte frågor om administrativt samarbete som berörs i befintliga instrument för fastställande och indrivning av skatter, i synnerhet rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG¹⁶ (tillämpligt från och med den 1 januari 2013) och rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder¹⁷ (tillämpligt från och med den 1 januari 2012). Det föreslagna direktivet lägger inte till något till dessa instrument, men minskar inte heller deras tillämpningsområde. De tillämpas fortsatt på alla skatter av något slag som tas ut av en medlemsstat eller för en medlemsstats räkning¹⁸, och detta omfattar såväl skatten på finansiella transaktioner som andra skatter som tas ut på sådant sätt. Instrumenten gäller för alla medlemsstater och de bör tillhandahålla bistånd inom ramarna för instrumenten och i enlighet med deras villkor. Till andra

¹⁵ EUT L 338, 12.12.2012, s. 41.

¹⁶ EUT L 64, 11.3.2011, s. 1.

¹⁷ EUT L 84, 31.3.2010, s. 1.

¹⁸ Med vissa undantag i fråga om direktiv 2011/16/EU, som dock inte är relevanta här.

instrument som är relevanta i detta sammanhang hör OECD:s och Europarådets multilaterala konvention om ömsesidig handräckning i skatteärenden¹⁹.

I kombination med de begrepp som ligger till grund för skatten på finansiella transaktioner (brett tillämpningsområde, den brett definierade hemvistprincipen och avsaknaden av undantag) gör ovannämnda regler det möjligt att minimera skatteundandragande, skatteflykt och missbruk.

3.3.5. Kapitel V (Slutbestämmelser)

Av det harmoniseringssyfte som ligger till grund för detta förslag följer att de deltagande medlemsstaterna inte bör få behålla eller införa några andra skatter på finansiella transaktioner såsom de definieras i detta förslag än den skatt som fastställs i detta förslag till direktiv och mervärdesskatt. I fråga om mervärdesskatt gäller även fortsättningsvis den valfrihet för beskattning av transaktioner som föreskrivs i artikel 137.1 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt²⁰. Andra skatter och avgifter, som skatter på försäkringspremier, registreringsavgifter på finansiella transaktioner m.m., har givetvis en annan karaktär, när de utgör en genuin återbetalning av kostnader eller en ersättning för tillhandahållna tjänster. Sådana skatter och avgifter berörs följaktligen inte av detta förslag.

Det föreslås att de deltagande medlemsstaterna till kommissionen ska översända texterna till de bestämmelser som införlivar det föreslagna direktivet i den nationella lagstiftningen. Ingen bestämmelse om förklarande dokument föreslås med tanke på det begränsade antalet artiklar i förslaget och de åtföljande förpliktelseerna för medlemsstaterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Enligt preliminära beräkningar skulle, beroende på marknadsreaktionerna, de totala intäkterna från skatten i de deltagande medlemsstaterna ha kunnat uppgå till mellan 30 och 35 miljarder euro årligen, om det ursprungliga förslaget för EU-27 hade tillämpats på EU-11. Om hänsyn tas till nettoeffekterna av de anpassningar som har gjorts jämfört med det ursprungliga förslaget, särskilt att i) fondföretags och AIF-fonders utgivande av andelar och aktier inte längre betraktas som primärmarknadstransaktioner, och ii) att bestämmelserna i hemvistprincipen för att bekämpa utflyttning av finanstransaktioner i dess ursprungliga utformning har förstärkts genom att de kompletterats med inslag i emissionsprincipen, visar preliminära beräkningar att skatteintäkterna skulle kunna vara i storleksordningen 31 miljarder årligen.

Enligt kommissionens förslag till rådets beslut om systemet för Europeiska unionens egna medel av den 29 juni 2011²¹, ändrat den 9 november 2011²², ska en del av de inkomster som genereras av skatten på finansiella transaktioner utgöra egna medel för EU-budgeten. De egna medel som utgörs av BNI-baserade bidrag från de deltagande medlemsstaterna skulle minskas i enlighet med detta.

¹⁹

<http://www.oecdilibrary.org/docserver/download/fulltext/2311331e.pdf?expires=1309623132&id=id&accname=ocid194935&checksum=37A9732331E7939B3EE154BB7EC53C41>.

²⁰ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

²¹ KOM(2011) 510 slutlig.

http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fw1420/proposal_council_own_resources_en.pdf.

²² KOM(2011) 739 slutlig.

http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fw1420/COM_2011_0739_EN.pdf.

Vid Europeiska rådets möte den 7–8 februari 2013 uppmanades de deltagande medlemsstaterna att undersöka om skatten på finansiella transaktioner skulle kunna ligga till grund för nya egna medel i EU-budgeten.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om genomförande av det fördjupade samarbetet på området för skatt på finansiella transaktioner

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av rådets beslut 2013/52/EU av den 22 januari 2013 om bemyndigande att inleda ett fördjupat samarbete på området för skatt på finansiella transaktioner¹,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande²,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Under 2011 tog kommissionen del av en omfattande debatt om ytterligare beskattning av finanssektorn. Denna debatt hade sitt ursprung i en önskan att finanssektorn i skälig och väsentlig utsträckning skulle bidra till kostnaderna för den ekonomiska och finansiella krisen och i framtiden beskattas på ett skäligt sätt i förhållande till andra sektorer och i en strävan att avskräcka finansinstitut från alltför riskfylld verksamhet, att komplettera regleringsåtgärder med inriktning på att förhindra framtida kriser och att generera ytterligare inkomster till de allmänna budgetarna och för särskilda policyändamål.
- (2) Genom beslut 2013/52/EU bemyndigade rådet Belgien, Tyskland, Estland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Österrike, Portugal, Slovenien och Slovakien (nedan kallade *deltagande medlemsstater*) att inleda ett fördjupat samarbete sinsemellan på området för skatt på finansiella transaktioner.
- (3) Med tanke på att de flesta av de berörda finansiella transaktionerna har extremt hög mobilitet är det i syfte att förhindra snedvridningar på grund av åtgärder som vidtas unilateralt av deltagande medlemsstater och därmed förbättra den inre marknadens funktion

¹ EUT L 22, 25.1.2013, s. 11.

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ EUT C [...], [...], s. [...].

av stor vikt att de grundläggande inslagen i en skatt på finansiella transaktioner i de deltagande medlemsstaterna harmoniseras på unionsnivå. Därigenom bör man kunna undvika incitament för skattearbitrage mellan de deltagande medlemsstaterna, snedvridningar av resursallokeringen mellan finansmarknaderna i de deltagande medlemsstaterna och risker för dubbelbeskattning eller utebliven beskattning.

- (4) För att förhindra snedvridningar mellan de deltagande medlemsstaterna och förbättra den inre marknadens funktion krävs det att skatten på finansiella transaktioner tillämpas på ett brett spektrum av finansinstitut och finansiella transaktioner, på handel med ett brett spektrum av finansiella instrument – inbegripet strukturerade produkter – både på organiserade marknader och OTC-marknader, på ingående av derivatkontrakt och på väsentliga ändringar av de berörda operationerna.
- (5) I princip är varje överenskommen överföring av ett eller flera finansiella instrument kopplad till en viss transaktion som i sin tur bör vara underkastad skatt på finansiella transaktioner med anledning av den överenskomna överföringen. Eftersom en utväxling av finansiella instrument ger upphov till två sådana överföringar, bör varje sådan utväxling anses ge upphov till två transaktioner, för att undvika kringgående av skatten. Genom repor, omvända repor, avtal om utlåning av värdepapper och avtal om inlåning av värdepapper ställs ett finansiellt instrument till en viss persons förfogande under en viss tidsperiod. Alla sådana avtal – inbegripet väsentliga ändringar av sådana avtal – bör därför anses ge upphov till en enda transaktion.
- (6) För att finansmarknaderna och förvaltningen av statsskulden ska fortsätta att fungera på ett effektivt och transparent sätt är det nödvändigt att utesluta vissa aktörer från tillämpningsområdet för skatten på finansiella transaktioner, i den utsträckning som dessa aktörer utövar funktioner som inte betraktas som handelsverksamhet i sig utan snarare som verksamheter som underlättar handeln eller skyddar förvaltningen av statsskulden. Aktörer som enligt ovan utesluts från tillämpningsområdet för skatten med anledning av deras stora betydelse för finansmarknadernas eller statsskuldförvaltningens funktion bör dock underkastas de regler som syftar till att säkerställa korrekt betalning av skatten till skattemyndigheterna och kontroll av betalningen.
- (7) Införandet av en skatt på finansiella transaktioner bör inte inverka negativt på finansinstituts och staters refinansieringsmöjligheter eller på penningpolitiken i allmänhet. Transaktioner med Europeiska centralbanken, Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten, Europeiska stabilitetsmekanismen, medlemsstaternas centralbanker och Europeiska unionen – när denna utövar funktionen att förvalta sina tillgångar, betalningsbalanslån eller likartad verksamhet – bör därför inte omfattas av skatten.
- (8) Med undantag av ingående eller väsentlig ändring av derivatkontrakt bör primärmarknadstransaktioner och sådana för företag och privatpersoner väsentliga transaktioner som ingående av försäkringskontrakt, hypotekslån, konsumentkrediter eller betalningstjänster inte omfattas av skatten på finansiella transaktioner, för att inte negativt påverka företags och offentliga förvaltningars kapitalanskaffning och för att undvika inverknings på hushållen.
- (9) Bestämmelserna i rådets direktiv 2008/7/EG av den 12 februari 2008 om indirekta skatter på kapitalanskaffning⁴ fortsätter att vara till fullo tillämpliga. Bestämmelserna i artikel 5.1 e

⁴ EUT L 46, 21.2.2008, s. 11.

och 5.2 i direktiv 2008/7/EG är av betydelse för det område som omfattas av det här direktivet. Genom de bestämmelserna förbjuds, med förbehåll för artikel 6.1 a i direktiv 2008/7/EG, uttag av någon som helst indirekt skatt på de transaktioner som avses i de bestämmelserna. Transaktioner på vilka det enligt direktiv 2008/7/EG är förbjudet eller kan vara förbjudet att ta ut skatt bör därför inte omfattas av skatten på finansiella transaktioner. Oberoende av i vilken utsträckning beskattning av emission av andelar i företag för kollektiva investeringar är förbjuden enligt direktiv 2008/7/EG gör skatteneutralitets-överbägganden en enhetlig behandling av alla sådana företags emissioner nödvändig. Inlösen av andelar som emitterats av företag för kollektiva investeringar har emellertid inte karaktären av en primärmarknadstransaktion och bör därför vara beskattningsbar.

- (10) Bestämmelser om beskattningsunderlaget för skatten på finansiella transaktioner och om skattens utkrävbarhet bör harmoniseras för att undvika snedvridningar på den inre marknaden.
- (11) Tidpunkten då skatten blir utkrävbar bör inte skjutas upp i onödan. Den bör sammanfalla med den tidpunkt då den finansiella transaktionen äger rum.
- (12) För att beskattningsunderlaget ska kunna fastställas på enklast möjliga sätt – i syfte att begränsa kostnaderna för företag och skatteförvaltningar – bör man när det gäller andra finansiella transaktioner än sådana som rör derivatkontrakt som regel ta fasta på den ersättning som erläggs i samband med transaktionen. Om ingen ersättning erläggs eller om den ersättning som erläggs är lägre än marknadspriset, bör man ta fasta på marknadspriset som en skälig återspeglning av värdet på transaktionen. När det gäller köp, försäljning, överföring, utväxling eller ingående av derivatkontrakt eller väsentliga ändringar av sådana operationer bör man – för att även i dessa fall underlätta fastställandet av beskattningsunderlaget – ta fasta på det nominella belopp som anges i kontraktet.
- (13) För lika behandlings skull bör en enda skattesats tillämpas inom varje kategori av transaktioner, dvs. handel med andra finansiella instrument än derivatkontrakt och väsentliga ändringar av de berörda operationerna, å ena sidan, och köp, försäljning, överföring, utväxling och ingående av derivatkontrakt och väsentliga ändringar av sådana operationer, å andra sidan.
- (14) För att beskattningen ska inriktas på finanssektorn som sådan snarare än på privatpersoner och med tanke på att finansinstitut utför de allra flesta transaktionerna på finansmarknaderna bör skatten tillämpas på finansinstitut, oavsett om de agerar i eget namn, i andra personers namn, för egen räkning eller för andra personers räkning.
- (15) Med tanke på finansiella transaktioners höga mobilitet bör skatten på finansiella transaktioner för att motverka potentiell skatteflykt tillämpas på grundval av hemvistprincipen. För att ytterligare minska risken för omlokalisering av transaktioner bör, samtidigt som man i syfte att underlätta tillämpning av skatten fortsätter att ta fasta på begreppet ”etablering”, hemvistprincipen kompletteras med inslag av emitteringsprincipen. Vid transaktioner i vissa finansiella instrument bör de inblandade personerna därför anses vara etablerade i den deltagande medlemsstat där de berörda instrumenten emitterats.
- (16) Minimiskattesatserna bör vara tillräckligt höga för att den med den gemensamma skatten på finansiella transaktioner eftersträfvade harmoniseringen ska kunna uppnås. Samtidigt måste de vara så låga att delokaliseringsriskerna minimeras.

- (17) Det bör undvikas att endera sidan i en enskild transaktion beskattas mer än en gång. När ett finansinstitut agerar i ett annat finansinstituts namn eller för ett annat finansinstituts räkning bör därför enbart detta andra finansinstitut betala skatten.
- (18) De deltagande medlemsstaterna bör åläggas att vidta erforderliga åtgärder för att skatten på finansiella transaktioner ska uppbäras på korrekt sätt och i rätt tid.
- (19) De deltagande medlemsstaterna bör åläggas att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra skattebedrägeri och skatteundandragande.
- (20) För att förhindra skatteflykt och missbruk genom konstlade arrangemang är det nödvändigt att föreskriva en allmän regel mot missbruk. För att angripa de särskilda problem som är kopplade till depåbevis och liknande värdepapper bör det också föreskrivas en på samma principer grundad särskild regel.
- (21) I syfte att göra det möjligt att anta mer ingående regler på vissa tekniska områden när det gäller skyldigheter i fråga om registrering, redovisning och rapportering och andra skyldigheter för att säkerställa att den skatt som ska betalas till skattemyndigheterna verkligen betalas till dessa och att vid behov snabbt ändra dessa regler bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på fastläggandet av de åtgärder som är nödvändiga i detta syfte. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds till rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (22) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv när det gäller uppbörden av skatten i de deltagande medlemsstaterna bör genomförandebefogenheter ges till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁵.
- (23) Med tanke på att marknadsaktörerna kommer att behöva en viss tid för att anpassa sig till de nya reglerna bör man sörja för att det finns ett lämpligt tidsutrymme mellan den dag då de nationella bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv antas och den dag då dessa bestämmelser ska börja tillämpas.
- (24) Eftersom målet för detta direktiv, att harmonisera de grundläggande inslagen i en skatt på finansiella transaktioner i de deltagande medlemsstaterna på unionsnivå, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av dessa medlemsstater och det därför, med sikte på att förbättra den inre marknadens funktion, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁵ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Kapitel I

Syfte och definitioner

Artikel 1

Syfte

1. Med detta direktiv genomförs det fördjupade samarbete medlemsstater emellan som rådet bemyndigade genom beslut 2013/52/EU, genom att det fastläggs bestämmelser om en harmoniserad skatt på finansiella transaktioner.
2. De deltagande medlemsstaterna ska utkräva skatt på finansiella transaktioner i enlighet med detta direktiv.

Artikel 2

Definitioner

1. I detta direktiv gäller följande definitioner:
 - (1) *deltagande medlemsstat*: en medlemsstat som vid den tidpunkt då skatten enligt detta direktiv blir utkrävbar deltar i ett fördjupat samarbete på området för skatt på finansiella transaktioner, på grundval av beslut 2013/52/EU eller på grundval av ett beslut som antagits i enlighet med artikel 331.1 andra eller tredje stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*).
 - (2) *finansiell transaktion*: något av följande:
 - (a) Köp och försäljning av ett finansiellt instrument före nettning och avveckling.
 - (b) Överföring mellan företag i en koncern av rätten att förfoga över ett finansiellt instrument som ägare och varje likvärdig operation som innebär en överföring av den risk som är knuten till det finansiella instrumentet, i de fall som inte omfattas av led a.
 - (c) Ingående av derivatkontrakt före nettning och avveckling.
 - (d) En utväxling av finansiella instrument.
 - (e) En repa, en omvänd repa, ett avtal om utlåning av värdepapper eller ett avtal om inlåning av värdepapper.
 - (3) *finansiellt instrument*: ett finansiellt instrument enligt avsnitt C i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG⁶ eller en strukturerad produkt.

⁶ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

- (4) *derivatkontrakt*: ett finansiellt instrument enligt avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG såsom genomfört genom artiklarna 38 och 39 i kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006⁷.
- (5) *repa* och *omvänd repa*: ett avtal enligt artikel 3.1 m i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG⁸.
- (6) *avtal om utlåning av värdepapper* och *avtal om inlåning av värdepapper*: ett avtal enligt artikel 3 i direktiv 2006/49/EG.
- (7) *strukturerad produkt*: omsättningsbara värdepapper eller andra finansiella instrument som erbjuds genom värdepapperisering i den mening som avses i artikel 4.36 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG⁹ eller genom likvärdiga transaktioner som involverar överföring av andra risker än kreditrisken.
- (8) *finansinstitut*: något av följande:
- (a) Värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2004/39/EG.
 - (b) Reglerade marknader enligt definitionen i artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG och alla andra typer av organiserade handelsplatser eller handelsplattformar.
 - (c) Kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 i direktiv 2006/48/EG.
 - (d) Försäkrings- och återförsäkringsföretag enligt definitionerna i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG¹⁰.
 - (e) Företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG¹¹ och förvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 2.1 b i det direktivet.
 - (f) Pensionsfonder eller tjänstepensionsinstitut enligt definitionen i artikel 6 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG¹² samt kapitalförvaltare för sådana fonder eller institut.
 - (g) Alternativa investeringsfonder (AIF-fonder) och förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) enligt definitionerna i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU¹³.
 - (h) Specialföretag för värdepapperisering enligt definitionen i artikel 4.44 i direktiv 2006/48/EG.
 - (i) Specialföretag enligt definitionen i artikel 13.26 i direktiv 2009/138/EG.

⁷ EUT L 241, 2.9.2006, s. 1.

⁸ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

⁹ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

¹⁰ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

¹¹ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

¹² EUT L 235, 23.9.2003, s. 10.

¹³ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

- (j) Alla andra företag, institut, organ eller personer som bedriver en eller flera av följande verksamheter, när det genomsnittliga årsvärdet på deras finansiella transaktioner utgör mer än 50 % av deras genomsnittliga nettoårsomsättning enligt artikel 28 i rådets direktiv 78/660/EEG¹⁴:
- i) Verksamheter som avses i punkterna 1, 2, 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2006/48/EG.
 - ii) Handel för egen räkning, för kunders räkning eller i kunders namn med alla typer av finansiella instrument.
 - iii) Förvärv av innehav i företag.
 - iv) Medverkan i eller emission av finansiella instrument.
 - v) Tillhandahållande av tjänster som är relaterade till de verksamheter som avses i led iv.
- (9) *central motpart*: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012¹⁵.
- (10) *nettning*: nettning enligt definitionen i artikel 2 k i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG¹⁶.
- (11) *finansiellt instrument enligt avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG som emitterats på en deltagande medlemsstats territorium och strukturerad produkt som emitterats på en deltagande medlemsstats territorium*: ett finansiellt instrument som emitterats av en person som har sitt säte i medlemsstaten eller, om det rör sig en fysisk person, som har en fast adress eller, om ingen fast adress kan fastställas, en stadigvarande adress i medlemsstaten.
- (12) *nominellt belopp*: det underliggande nominella värde som används för att beräkna betalningar inom ramen för ett visst derivatkontrakt.
2. Varje operation enligt punkt 1.2 a, b, c och e ska anses ge upphov till en enda finansiell transaktion. Varje utväxling enligt punkt 1.2 d ska anses ge upphov till två finansiella transaktioner. Varje väsentlig ändring av en operation enligt punkt 1.2 a–e ska anses utgöra en ny operation av samma typ som den ursprungliga operationen. En ändring ska anses som väsentlig särskilt om den involverar substitution av minst en part, om operationens syfte eller räckvidd – inbegripet tidsmässiga räckvidd – eller den överenskomna ersättningen ändras eller om den ursprungliga operationen skulle ha ådragit sig högre skatt om den hade ingått i sin ändrade form.
3. Vid tillämpning av punkt 1.8 j gäller följande:
- (a) Det genomsnittliga årsvärde som avses i den punkten ska beräknas antingen på grundval av de tre föregående kalenderåren eller när det rör sig om en kortare period av tidigare verksamhet på grundval av denna kortare period.

¹⁴ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

¹⁵ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

¹⁶ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

- (b) Värdet på varje transaktion enligt artikel 6 ska utgöras av beskattningsunderlaget enligt den artikeln.
- (c) Värdet på varje transaktion enligt artikel 7 ska utgöras av 10 % av beskattningsunderlaget enligt den artikeln.
- (d) Om det genomsnittliga årsvärdet på de finansiella transaktionerna under två på varandra följande kalenderår inte överstiger 50 % av den genomsnittliga nettoårsomsättningen enligt artikel 28 i direktiv 78/660/EEG,

Kapitel II

Tillämpningsområde för det gemensamma systemet för skatt på finansiella transaktioner

Artikel 3 *Tillämpningsområde*

1. Detta direktiv ska tillämpas på alla finansiella transaktioner under förutsättning att minst en part i transaktionen är etablerad på en deltagande medlemsstats territorium och att ett finansinstitut som är etablerat på en deltagande medlemsstats territorium är part i transaktionen och därvid agerar för egen räkning eller för en annan persons räkning eller att ett finansinstitut som är etablerat på en deltagande medlemsstats territorium agerar i namn av en part i transaktionen.
2. Med undantag av artiklarna 10.3, 10.4 och 11.1–11.4 ska detta direktiv inte tillämpas på följande aktörer:
 - (a) Centrala motparter, när de utövar en central motparts funktion.
 - (b) Värdepapperscentraler och internationella värdepapperscentraler, när de utövar en värdepapperscentrals eller internationell värdepapperscentrals funktion.
 - (c) Medlemsstater, när de förvaltar statsskulden, och offentliga organ som anförtrotts funktionen att förvalta statsskulden, när de utövar denna funktion.
3. Om en aktör enligt punkt 2 inte är beskattningsbar, ska detta inte förhindra att dess motpart beskattas.
4. Detta direktiv ska inte tillämpas på följande transaktioner:
 - (a) Primärmarknadstransaktioner enligt artikel 5 c i förordning (EG) nr 1287/2006 inbegripet garantigivning för och påföljande tilldelning av finansiella instrument inom ramen för emission av sådana instrument.
 - (b) Transaktioner med medlemsstaternas centralbanker.
 - (c) Transaktioner med Europeiska centralbanken.
 - (d) Transaktioner med Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten och Europeiska stabilitetsmekanismen, transaktioner med Europeiska unionen som hör samman med ekonomiskt bistånd som gjorts tillgängligt på grundval av artikel 143 i EUF-

fördraget och ekonomiskt bistånd som gjorts tillgängligt på grundval av artikel 122.2 i EUF-fördraget samt transaktioner med Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen som hör samman med förvaltningen av deras tillgångar.

- (e) Utan att det påverkar leden c och d, transaktioner med Europeiska unionen, Europeiska atomenergigemenskapen och Europeiska investeringsbanken och med organ som inrättats av Europeiska unionen eller Europeiska atomenergigemenskapen och omfattas av protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier, inom de gränser och på de villkor som anges i det protokollet, i överenskommelserna om säte eller i andra överenskommelser som ingåtts för att genomföra protokollet.
- (f) Transaktioner med internationella organisationer eller organ – andra än de som avses i leden c, d och e – som erkänts som sådana av värdstaternas offentliga myndigheter, inom de gränser och på de villkor som anges i de internationella konventionerna om inrättande av organisationerna eller organen eller i överenskommelserna om säte.
- (g) Transaktioner som utförs inom ramen för utbildningar enligt artikel 4 i rådets direktiv 2008/7/EG¹⁷.

Artikel 4 *Etablering*

1. Vid tillämpning av detta direktiv ska ett finansinstitut anses vara etablerat på en deltagande medlemsstats territorium om något av följande villkor uppfylls:
 - (a) Det har av medlemsstatens myndigheter auktoriserats att agera som finansinstitut för transaktioner som omfattas av auktorisationen.
 - (b) Det har auktoriserats eller på annat sätt givits rätt att från utlandet agera som finansinstitut på medlemsstatens territorium för transaktioner som omfattas av auktorisationen eller rätten.
 - (c) Det har sitt säte i medlemsstaten.
 - (d) Det har en fast adress eller, om ingen fast adress kan fastställas, en stadigvarande adress i medlemsstaten.
 - (e) Det har en filial i medlemsstaten för transaktioner som utförs av filialen.
 - (f) Det är part i en finansiell transaktion och agerar därvid för egen räkning eller för en annan persons räkning – eller också agerar det i namn av en part i transaktionen – och det rör sig om en finansiell transaktion med ett annat finansinstitut som är etablerat på medlemsstatens territorium enligt led a, b, c, d eller e eller med en på medlemsstatens territorium etablerad part som inte är ett finansinstitut.
 - (g) Det är part i en finansiell transaktion och agerar därvid för egen räkning eller för en annan persons räkning – eller också agerar det i namn av en part i transaktionen – och det rör sig om en finansiell transaktion i en strukturerad produkt eller ett

¹⁷ EUT L 46, 21.2.2008, s. 11.

finansiellt instrument enligt avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG som emitterats på medlemsstatens territorium, med undantag av instrument enligt punkterna 4–10 i det avsnittet som inte handlas på en organiserad plattform.

2. En person som inte är ett finansinstitut ska anses vara etablerad på en deltagande medlemsstats territorium om något av följande villkor uppfylls:
 - (a) Den har sitt säte i medlemsstaten eller, om det rör sig en fysisk person, en fast adress eller, om ingen fast adress kan fastställas, en stadigvarande adress i medlemsstaten.
 - (b) Den har en filial i medlemsstaten för finansiella transaktioner som utförs av filialen.
 - (c) Den är part i en finansiell transaktion i en strukturerad produkt eller ett finansiellt instrument enligt avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG som emitterats på medlemsstatens territorium, med undantag av instrument enligt punkterna 4–10 i det avsnittet som inte handlas på en organiserad plattform.
3. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 ska finansinstitut och personer som inte är finansinstitut inte anses vara etablerade enligt de punkterna när den som är betalningsskyldig för skatten bevisar att det inte finns någon koppling mellan transaktionens ekonomiska innehåll och en deltagande medlemsstats territorium.
4. Om mer än ett av villkoren i förteckningen i punkt 1 eller punkt 2 uppfylls, ska det från och med början av förteckningen första villkor som uppfylls vara avgörande för fastställandet av etablering på en deltagande medlemsstats territorium.

Kapitel III

Utkrävbarhet, beskattningsunderlag och skattesatser för den gemensamma skatten på finansiella transaktioner

Artikel 5 *Skattens utkrävbarhet*

1. Skatten ska för varje finansiell transaktion bli utkrävbar vid den tidpunkt då transaktionen äger rum.
2. En annullering eller rättelse i efterhand av en finansiell transaktion ska inte inverka på utkrävbarheten, utom när det rör sig om misstag.

Artikel 6 *Beskattningsunderlag vid andra finansiella transaktioner än sådana som rör derivatkontrakt*

1. Vid andra finansiella transaktioner än sådana som avses i artikel 2.1.2 c och än sådana som avses i artikel 2.1.2 a, b och d och rör derivatkontrakt ska beskattningsunderlaget utgöras av hela den ersättning som för överföringen erlagts av eller fortfarande är utestående från motparten eller en tredje part.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska i de fall som avses i den punkten beskattningsunderlaget utgöras av det marknadspris som fastställs vid den tidpunkt då skatten blir utkrävbar,

- a) när ersättningen är lägre än marknadspriset,
 - b) i de fall som avses i artikel 2.1.2 b.
3. Vid tillämpning av punkt 2 ska marknadspriset utgöras av hela det belopp som skulle ha betalats som ersättning för det berörda finansiella instrumentet vid en transaktion som sker enligt armlängdsprincipen.

Artikel 7

Beskattningsunderlag vid finansiella transaktioner som rör derivatkontrakt

Vid sådana finansiella transaktioner som avses i artikel 2.1.2 c och sådana finansiella transaktioner som avses i artikel 2.1.2 a, b och d och rör derivatkontrakt ska beskattningsunderlaget utgöras av det nominella belopp som anges i derivatkontraktet vid tidpunkten för den finansiella transaktionen.

Om mer än ett nominellt belopp identifieras, ska det högsta beloppet användas för att fastställa beskattningsunderlaget.

Artikel 8

Gemensamma bestämmelser om beskattningsunderlaget

Om det värde som är relevant för fastställandet av beskattningsunderlaget helt eller delvis uttrycks i en annan valuta än den beskattande deltagande medlemsstatens valuta, ska vid tillämpning av artikel 6 eller artikel 7 den tillämpliga växelkursen vara den senast registrerade säljkursen vid den tidpunkt då skatten blir utkrävbar på den berörda deltagande medlemsstatens mest representativa valutamarknad eller en växelkurs som bestäms genom hänvisning till den marknaden i enlighet med de regler som fastställts av den medlemsstaten.

Artikel 9

Tillämpning, struktur och skattesatser

1. De deltagande medlemsstaterna ska tillämpa de skattesatser som är i kraft vid den tidpunkt då skatten blir utkrävbar.
2. Varje deltagande medlemsstat ska fastställa skattesatserna som en procentandel av beskattningsunderlaget.

Skattesatserna får inte underskrida
 - (a) 0,1 % när det gäller de finansiella transaktioner som avses i artikel 6,
 - (b) 0,01 % när det gäller de finansiella transaktioner som avses i artikel 7.
3. De deltagande medlemsstaterna ska tillämpa samma skattesats på alla finansiella transaktioner som enligt punkt 2 a och b faller under samma kategori.

Kapitel IV

Betalning av den gemensamma skatten på finansiella transaktioner,

med betalningen sammanhängande skyldigheter samt förhindrande av skatteundandragande, skatteflykt och missbruk

Artikel 10

Person som är betalningsskyldig för skatten visavi skattemyndigheterna

1. För varje finansiell transaktion ska skatt betalas av varje finansinstitut för vilket något av följande villkor är uppfyllt:
 - (a) Finansinstitutet är part i transaktionen och agerar därvid för egen räkning eller för en annan persons räkning.
 - (b) Finansinstitutet agerar i namn av en part i transaktionen.
 - (c) Transaktionen utförs för finansinstitutets räkning.

Skatten ska betalas till skattemyndigheterna i den deltagande medlemsstat på vars territorium finansinstitutet anses vara etablerat.
2. När ett finansinstitut agerar i ett annat finansinstituts namn eller för ett annat finansinstituts räkning ska enbart detta andra finansinstitut vara skyldigt att betala skatten.
3. Om den skatt som ett finansinstitut ska betala med anledning av en transaktion inte har betalats inom tidsfristen enligt artikel 11.5, ska alla parter i transaktionen inbegripet andra personer än finansinstitut vara solidariskt betalningsskyldiga för skatten.
4. De deltagande medlemsstaterna får föreskriva att andra personer än de som är betalningsskyldiga för skatten enligt punkterna 1, 2 och 3 ska vara solidariskt betalningsskyldiga för skatten.

Artikel 11

Bestämmelser om tidsfrister för betalning av skatten, om skyldigheter för att säkerställa betalning och om kontroll av betalningen

1. De deltagande medlemsstaterna ska fastställa skyldigheter i fråga om registrering, redovisning och rapportering och andra skyldigheter för att säkerställa att den skatt som ska betalas verkligen betalas till skattemyndigheterna.
2. Kommissionen får i enlighet med artikel 16 anta delegerade akter i vilka de åtgärder som de deltagande medlemsstaterna ska vidta enligt punkt 1 specificeras.
3. De deltagande medlemsstaterna ska besluta om åtgärder för att säkerställa att varje person som är betalningsskyldig för skatten till skattemyndigheterna överlämnar en deklaration som innehåller alla uppgifter som behövs för att beräkna den skatt som blivit utkrävbar under en period av en månad, inbegripet det sammanlagda värdet på de transaktioner som beskattas till var och en av skattesatserna.

Deklarationen ska överlämnas senast den tionde dagen i den månad som följer på den månad under vilken skatten blev utkrävbar.

4. De deltagande medlemsstaterna ska se till att finansinstitut under minst fem år håller de relevanta uppgifterna om alla finansiella transaktioner som de utfört i eget namn, i en annan persons namn, för egen räkning och för en annan persons räkning tillgängliga för skattemyndigheterna.

När de deltagande medlemsstaterna specificerar denna skyldighet för finansinstitut ska de i tillämpliga fall beakta de skyldigheter som de redan ålagt finansinstitut på grundval av artikel 25.2 i direktiv 2004/39/EG.

5. De deltagande medlemsstaterna ska se till att den skatt som ska betalas inbetalas inom följande tidsfrister på de konton som de deltagande medlemsstaterna fastställt:

- (a) Vid den tidpunkt då skatten blir utkrävbar, i de fall då transaktionen utförs elektroniskt.

- (b) Inom tre arbetsdagar från den tidpunkt då skatten blir utkrävbar, i alla andra fall.

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa enhetliga metoder för uppbörd av den skatt som ska betalas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 18.2.

6. De deltagande medlemsstaterna ska se till att skattemyndigheterna kontrollerar att skatten har betalats korrekt.

Artikel 12

Förhindrande av skattebedrägeri och skatteundandragande

De deltagande medlemsstaterna skall besluta om åtgärder för att förhindra skattebedrägeri och skatteundandragande.

Artikel 13

Allmän regel för att motverka missbruk

1. Ett eller flera konstlade arrangemang som har inrättats med det huvudsakliga syftet att undvika beskattning och som leder till en skatteförmån ska ignoreras. De deltagande medlemsstaterna ska skatterättsligt behandla dessa arrangemang utifrån deras ekonomiska innehåll.
2. I punkt 1 avses med arrangemang alla transaktioner, system, insatser, operationer, avtal, bidrag, överenskommelser, löften, åtaganden eller händelser. Ett arrangemang kan bestå av flera led eller parter.
3. Vid tillämpning av punkt 1 är ett eller flera arrangemang konstlade om de saknar affärsmässig substans. Vid bedömningen av om ett eller flera arrangemang är konstlade ska de deltagande medlemsstaterna särskilt ta ställning till om en eller flera av följande situationer föreligger:
 - (a) De enskilda leden i ett arrangemang är till sin rättsliga beskaffenhet oförenliga med det rättsliga innehållet i arrangemanget som helhet.

- (b) Ett eller flera arrangemang genomförs på ett sätt som normalt inte förekommer vid vad som förväntas vara ett rimligt affärsbeteende.
 - (c) Ett eller flera arrangemang innehåller delar som motverkar eller tar ut varandra.
 - (d) De transaktioner som genomförs är cirkulära.
 - (e) Ett eller flera arrangemang resulterar i en betydande skatteförmån som dock inte återspeglas i den skattskyldiges företagsrisker eller kassaflöden.
4. Vid tillämpning av punkt 1 är syftet med ett eller flera arrangemang att undvika beskattning om de, oavsett den skattskyldiges subjektiva avsikter, motverkar målet, andemeningen och syftet med den skattebestämmelse som annars skulle vara tillämplig.
 5. Vid tillämpning av punkt 1 anses ett visst syfte vara huvudsakligt om alla andra syften som skulle kunna tillskrivas de berörda arrangemangen på sin höjd förefaller försumbara i ljuset av alla omständigheter i fallet.
 6. För att avgöra om ett eller flera arrangemang har resulterat i en sådan skatteförmån som avses i punkt 1 ska de deltagande medlemsstaterna med utgångspunkt i dessa arrangemang jämföra den skattskyldiges skattepliktiga belopp med det belopp som samma skattesubjekt skulle vara skyldig under samma omständigheter om arrangemangen inte fanns.

Artikel 14

Missbruk när det gäller depåbevis och liknande värdepapper

1. Utan att det påverkar artikel 13 ska ett depåbevis eller liknande värdepapper som emitterats i det huvudsakliga syftet att undvika skatt på transaktioner i ett underliggande, i en deltagande medlemsstat emitterat värdepapper anses ha emitterats i den medlemsstaten om en skatteförmån annars skulle uppstå.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska artikel 13.4, 13.5 och 13.6 gälla.
3. Vid tillämpning av punkt 1 ska det tas hänsyn till i vilken utsträckning handel med depåbeviset eller det liknande värdepapperet har ersatt handel med det underliggande värdepapperet. Om sådan substitution är av betydande omfattning, ska det åligga den person som är betalningsskyldig för skatten att bevisa att depåbeviset eller det liknande värdepapperet inte emitterats i det huvudsakliga syftet att undvika skatt på transaktioner i det underliggande värdepapperet.

Kapitel V

Slutbestämmelser

Artikel 15

Andra skatter på finansiella transaktioner

De deltagande medlemsstaterna ska inte införa eller bibehålla några andra skatter på finansiella transaktioner än den skatt som fastställs i detta direktiv eller mervärdesskatt enligt rådets direktiv 2006/112/EG¹⁸.

Artikel 16

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 11.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med det datum som avses i artikel 21.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 11.2 får när som helst återkallas av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den delge rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 11.2 ska träda i kraft endast om rådet inte har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs rådet, eller om rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att det inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på rådets initiativ.

Artikel 17

Information till Europaparlamentet

Europaparlamentet ska informeras om kommissionens antagande av delegerade akter och rådets eventuella invändningar mot dessa och återkallande av delegering av befogenheter.

Artikel 18

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

¹⁸ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 19
Översyn

Vart femte år och för första gången senast den 31 december 2016 ska kommissionen till rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv och, vid behov, ett förslag.

I denna rapport ska kommissionen åtminstone granska skattens effekter för den inre marknadens, finansmarknadernas och den reala ekonomins funktion samt beakta hur frågan om beskattning av finanssektorn har utvecklats på internationell nivå.

Artikel 20
Införlivande

1. De deltagande medlemsstaterna ska senast den 30 september 2013 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2014.

När en deltagande medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje deltagande medlemsstat själv utfärda.

2. De deltagande medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 21
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 22
Adressater

Detta direktiv riktar sig till de deltagande medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Rådets direktiv om genomförande av det fördjupade samarbetet på området för skatt på finansiella transaktioner

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

14 05 Skattepolitik

1.3. Typ av förslag eller initiativ

Ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. *Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till*

Finansiell stabilitet

1.4.2. *Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs*

Specifikt mål nr 3

Att ta fram nya initiativ och åtgärder rörande skatter i syfte att stödja EU:s politiska mål

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Avdelning 14 – Beskattning och tullunion; ABB 05 – Skattepolitik

1.4.3. *Förväntat resultat*

Att undvika uppsplittring av den inre marknaden för finanstjänster, med tanke på det ökande antal icke samordnade nationella skatteåtgärder som håller på att införas.

Att se till att finansinstituten i rimlig och betydande utsträckning bidrar till att täcka kostnaderna för den senaste krisen och för att utjämna beskattningen av denna sektor och av andra sektorer.

Att på lämpligt sätt avskräcka från transaktioner som inte ökar välfärden eller finansmarknadernas effektivitet och att komplettera regelgivningen för att undvika framtida kriser.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. *Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt*

Att bidra till det övergripande målet att stabilisera EU i finanskrisens efterdyningar.

1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå*

Åtgärder på EU-nivå, vid behov inom ramen för fördjupat samarbete, är en förutsättning för att man ska kunna undvika en uppsplittring av finansmarknaderna mellan olika verksamheter och mellan länderna och säkerställa likvärdig behandling av finansinstituten i EU, för att därigenom skapa en väl fungerande inre marknad.

1.5.3. *Erfarenheter från liknande försök eller åtgärder*

Det har visat sig vara nästintill omöjligt att införa en väl förankrad skatt på finansiella transaktioner på nationell nivå som uppnår de tre ovannämnda målen utan att leda till en utflyttning (exemplet Sverige).

1.5.4. *Förenlighet med andra relevanta instrument och eventuella synergieffekter*

Skatter och avgifter utgör en del av lösningsmodellen på global nivå. Att uppbära en skatt på finansiella transaktioner skulle underlätta budgetkonsolideringen i de deltagande medlemsstaterna. Dessutom har kommissionen föreslagit att en del av intäkterna från skatten ska användas som framtida egna medel – om de skulle användas för att finansiera EU-budgeten skulle de deltagande medlemsstaternas BNI-grundade nationella bidrag minskas.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

Förslag som pågår under en **obegränsad tid**

1.7. Planerad metod för genomförandet

Ej tillämpligt.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

De deltagande medlemsstaterna måste vidta lämpliga åtgärder för att se till att skatten på finansiella transaktioner tas ut korrekt och i rätt tid, vilket inbegriper kontrollåtgärder.

De deltagande medlemsstaterna får själva välja vilka åtgärder som ska införas för att se till att skatten betalas och för att övervaka och kontrollera att betalningen görs korrekt.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. *Risker som identifierats*

1. Förseningar i införlivandet av direktivet i de deltagande medlemsstaternas lagstiftning.

2. Risk för skatteundandragande, skatteflykt och missbruk.

3. Risk för utflyttning.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

I artikel 11 i direktivet nämns särskilda bestämmelser om förebyggande av skatteundandragande, skatteflykt och missbruk: delegerade akter och administrativt samarbete i skattefrågor.

Risken för utflyttning har undanröjts genom valet av lämpliga skattesatser och en bred definition av beskattningsunderlaget.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade "budgetposter")

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beskrivning.....]	Diff./icke-diff (1)	från Efta ² - länder	från kandidatländer ³	från tredjeländer	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]	Diff./ Icke- diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga	Budgetpost	Typ av anslag	Bidrag
------------------------	------------	---------------	--------

¹ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

² Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

budgetramen	Nummer [Beteckning.....]	Diff./ Icke- diff.	från Eftaländer	från kandidatlä nder	från tredjelände r	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordni ngen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	[Rubrik.....]
--	--------	---------------

GD: <.....>			År N ⁴	År N+1	År N+2	År N+3	... för in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTAL T
• Driftsanslag										
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	(1)								
	Betalningar	(2)								
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	(1a)								
	Betalningar	(2a)								
Administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁵										
Budgetrubrik (nr)		(3)								
TOTALA anslag till GD <.....>	Åtaganden	=1+1a +3	Ej tillä mpli gt	Ej tillä mpli gt	Ej tillä mpli gt	Ej tillä mpli gt	Ej tillä mpli gt	Ej tillä mpli gt	Ej tillä mpli gt	Ej tillämplig t
	Betalningar	=2+2a +3	Ej tillä mpli gt	Ej tillä mpli gt	Ej tillä mpli gt	Ej tillä mpli gt	Ej tillä mpli gt	Ej tillä mpli gt	Ej tillä mpli gt	Ej tillämplig t

⁴ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

⁵ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
	Betalningar	(5)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
• TOTALA administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK <....> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
	Betalningar	=5+ 6	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIKERN 1-4 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
	Betalningar	=5+ 6	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	"Administrativa utgifter"
------------------------------------	---	---------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2013	År 2014	År 2015	År 2016	Från och med 2017
GD: TAXUD					
• Personalresurser	0.254	0.762	0.762	0.762	0.762
• Övriga administrativa utgifter	0.040	0.036	0.036	0.036	0.036
TOTALT GD TAXUD	0.294	0.798	0.798	0.798	0.798

TOTALA för RUBRIK i den fleråriga budgetramen	anslag 5	(Summa åtaganden = summa betalningar)	0.294	0.798	0.798	0.798	0.798
---	----------	---------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2013	År 2014	År 2015	År 2016	Från och med 2017
TOTALA för i den fleråriga budgetramen	RUBRIKERNAS anslag 1-5	Åtaganden	0.294	0.798	0.798	0.798
		Betalningar	0.294	0.798	0.798	0.798

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☒ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☒ Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2013	År 2014	År 2015	År 2016	Från och med 2017
--	------------	------------	------------	------------	----------------------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen					
Personalresurser	0.254	0.762	0.762	0.762	0.762
Övriga administrativa utgifter	0.040	0.036	0.036	0.036	0.036
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	0.294	0.798	0.798	0.798	0.798

Belopp utanför RUBRIK 5⁶ i den fleråriga budgetramen					
Personalresurser					
Övriga utgifter av administrativ karaktär					
Delsumma utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt

⁶ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

TOTALT	0.294	0.798	0.798	0.798	0.798
---------------	-------	-------	-------	-------	-------

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- **X** Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

	År 2013	År 2014	År 2015	År 2016	Från och med 2017
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)					
14 01 01 01 (vid huvudkontoret och kommissionens representationskontor)	0.254	0.762	0.762	0.762	0.762
14 01 01 02 (vid delegationer)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
• Extern personal (uttryckt i heltidsekvivalenter⁷)					
14 01 02 01(KA, INT, SNE – totalt)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 02 02 (KA, INT, JED, LA och SNE vid delegationerna)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 04 yy⁸					
- vid huvudkontoret ⁹	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
- vid delegationer	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 05 02 (KA, INT och SNE som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 02 (KA, INT och SNE som arbetar med direkta forskningsåtgärder)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Annan budgetrubrik (ange vilken)					
TOTALT	0.254	0.762	0.762	0.762	0.762

Uppgifterna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

14 motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till rådande begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁷ KA = kontraktsanställda, INT = vikarier (interimspersonal), JED = "Jeune Expert en Délégation" (unga delegerade experter), LA = lokala aktörer, SNE = utstationerade nationella experter.

⁸ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

⁹ Inom förvaltningen av strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samt Europeiska fiskerifonden (EFF).

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Den nuvarande personalsituationen vid GD Taxud tar inte fullt ut hänsyn till införandet av ett gemensamt system för en skatt på finansiella transaktioner och kommer därför att vara i behov av interna förflyttningar. Till de utsedda tjänstemännens främsta arbetsuppgifter hör att precisera hur skatten ska fungera i praktiken för att underlätta förhandlingarna, övervaka genomförandet, utarbeta rättsliga tolkningar och arbetsdokument, bidra till delegerade akter bl.a. om bestämmelser för att motverka skatteflykt och missbruk, och vid behov förbereda överträdelseförfaranden m.m.
--------------------------------------	--

3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*

- **X** Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen.

3.2.5. *Bidrag från tredje part*

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet

3.3. **Beräknad inverkan på inkomsterna**

- **X** Förslaget/initiativet i sig påverkar inte budgetens inkomstsida. Om delar av intäkterna från skatten på finansiella transaktioner användes som egna medel, varigenom de kompletterande egna medel som utgörs av BNI-baserade bidrag från de deltagande medlemsstaterna skulle minskas, skulle inkomstkällornas sammansättning påverkas.